

Ο περί της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Μορφών Σκληρής, Απάνθρωπης ή Εξευτελιστικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (Κυρωτικός) Νόμος του 1990 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 235 του 1990

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΣΚΛΗΡΗΣ, ΑΠΑΝΘΡΩΠΗΣ Ή ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ Ή ΤΙΜΩΡΙΑΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Μορφών Σκληρής, Απάνθρωπης ή Εξευτελιστικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (Κυρωτικός) Νόμος του 1990.

Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο—

Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Μορφών Σκληρής, Απάνθρωπης ή Εξευτελιστικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 10 Δεκεμβρίου 1984 και της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα:

Πίνακας
Μέρος Ι
Μέρος ΙΙ.

Νοείται ότι σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των δύο κειμένων, υπερισχύει το αγγλικό κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα.

3.—(1) Κάθε πρόσωπο το οποίο υποβάλλει σε βασανιστήρια άλλο πρόσωπο είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και υπόκειται:

Αδικήματα.

(α) Σε φυλάκιση τριών ετών

(β) σε φυλάκιση δέκα ετών, αν προκαλέσει βαρεία σωματική βλάβη στο βασανιζόμενο ή χρησιμοποιεί μέσα ή μεθόδους συστηματικού βασανισμού.

(2) Αν ο υπαίτιος των βασανιστηρίων είναι δημόσιος λειτουργός ή πρόσωπο ενεργούν υπό επίσημη ιδιότητα υπόκειται:

(α) Σε φυλάκιση πέντε ετών

(β) σε φυλάκιση δεκατεσσάρων ετών, αν συντρέχουν οι επιβαρυντικές περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο (β) του εδαφίου (1).

(3) Αν συνεπεία των βασανιστηρίων επέλθει ο θάνατος του βασανιζομένου, ο υπαίτιος των βασανιστηρίων υπόκειται στην ποινή της φυλάκισης διά βίου.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ο όρος «βασανιστήρια» έχει την έννοια που δίνει στον όρο αυτό το Άρθρο 1 της Σύμβασης.

4. Η Σύμβαση κυρούται διά του παρόντος Νόμου.

Κύρωση της
Σύμβασης.

MEΠOΣ I

CONVENTION AGAINST TORTURE AND OTHER CRUEL,
INHUMAN OR DEGRADING TREATMENT OR PUNISHMENT

The States Parties to this Convention,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Recognizing that those rights derive from the inherent dignity of the human person,

Considering the obligation of States under the Charter, in particular Article 55, to promote universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms,

Having regard to article 5 of the Universal Declaration of Human Rights and article 7 of the International Covenant on Civil and Political Rights, both of which provide that no one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment,

Having regard also to the Declaration on the Protection of All Persons from Being Subjected to Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, adopted by the General Assembly on 9 December 1975,

Desiring to make more effective the struggle against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment throughout the world,

Have agreed as follows:

PART I

Article 1

1. For the purposes of this Convention, the term "torture" means any act by which severe pain or suffering, whether physical or mental, is intentionally inflicted on a person for such purposes as obtaining from him or a third person information or a confession, punishing him for an act he or a third person has committed or is suspected of having committed, or intimidating or coercing him or a third person, or for any reason based on discrimination of any kind, when such pain or suffering is inflicted by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. It does not include pain or suffering arising only from, inherent in or incidental to lawful sanctions.

2. This article is without prejudice to any international instrument or national legislation which does or may contain provisions of wider application.

Article 2

1. Each State Party shall take effective legislative, administrative, judicial or other measures to prevent acts of torture in any territory under its jurisdiction.

2. No exceptional circumstances whatsoever, whether a state of war or a threat of war, internal political instability or any other public emergency, may be invoked as a justification of torture.

3. An order from a superior officer or a public authority may not be invoked as a justification of torture.

Article 3

1. No State Party shall expel, return ("refouler") or extradite a person to another State where there are substantial grounds for believing that he would be in danger of being subjected to torture.

2. For the purpose of determining whether there are such grounds, the competent authorities shall take into account all relevant considerations including, where applicable, the existence in the State concerned of a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights.

Article 4

1. Each State Party shall ensure that all acts of torture are offences under its criminal law. The same shall apply to an attempt to commit torture and to an act by any person which constitutes complicity or participation in torture.

2. Each State Party shall make these offences punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

Article 5

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences referred to in article 4 in the following cases:

(a) When the offences are committed in any territory under its jurisdiction or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) When the alleged offender is a national of that State;

(c) When the victim is a national of that State if that State considers it appropriate.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over such offences in cases where the alleged offender is present in any territory under its jurisdiction and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 6

1. Upon being satisfied, after an examination of information available to it, that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is present shall take him into custody or take other legal measures to ensure his presence. The custody and other legal measures shall be as provided in the law of that State but may be continued only for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national, or, if he is a stateless person, with the representative of the State where he usually resides.

4. When a State, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States referred to in article 5, paragraph 1, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

1. The State Party in the territory under whose jurisdiction a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is found shall in the cases contemplated in article 5, if it does not extradite him, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

2. These authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State. In the cases referred to in article 5, paragraph 2, the standards of evidence required for prosecution and conviction shall in no way be less stringent than those which apply in the cases referred to in article 5, paragraph 1.

3. Any person regarding whom proceedings are brought in connection with any of the offences referred to in article 4 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 8

1. The offences referred to in article 4 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing

between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of such offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize such offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Such offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with article 5, paragraph 1.

Article 9

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of any of the offences referred to in article 4, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of this article in conformity with any treaties on mutual judicial assistance that may exist between them.

Article 10

1. Each State Party shall ensure that education and information regarding the prohibition against torture are fully included in the training of law enforcement personnel, civil or military, medical personnel, public officials and other persons who may be involved in the custody, interrogation or treatment of any individual subjected to any form of arrest, detention or imprisonment.

2. Each State Party shall include this prohibition in the rules or instructions issued in regard to the duties and functions of any such persons.

Article 11

Each State Party shall keep under systematic review interrogation rules, instructions, methods and practices as well as arrangements for the custody and treatment of persons subjected to any form of arrest, detention or imprisonment in any territory under its jurisdiction, with a view to preventing any cases of torture.

Article 12

Each State Party shall ensure that its competent authorities proceed to a prompt and impartial investigation, wherever there is reasonable ground to believe that an act of torture has been committed in any territory under its jurisdiction.

Article 13

Each State Party shall ensure that any individual who alleges he has been subjected to torture in any territory under its jurisdiction has the right to complain to, and to have his case promptly and impartially examined by, its competent authorities. Steps shall be taken to ensure that the complainant and witnesses are protected against all ill-treatment or intimidation as a consequence of his complaint or any evidence given.

Article 14

1. Each State Party shall ensure in its legal system that the victim of an act of torture obtains redress and has an enforceable right to fair and adequate compensation, including the means for as full rehabilitation as possible. In the event of the death of the victim as a result of an act of torture, his dependants shall be entitled to compensation.

2. Nothing in this article shall affect any right of the victim or other persons to compensation which may exist under national law.

Article 15

Each State Party shall ensure that any statement which is established to have been made as a result of torture shall not be invoked as evidence in any proceedings, except against a person accused of torture as evidence that the statement was made.

Article 16

1. Each State Party shall undertake to prevent in any territory under its jurisdiction other acts of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment which do not amount to torture as defined in article 1, when such acts are committed by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. In particular, the obligations contained in articles 10, 11, 12 and 13 shall apply with the substitution for references to torture of references to other forms of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. The provisions of this Convention are without prejudice to the provisions of any other international instrument or national law which prohibits cruel, inhuman or degrading treatment or punishment or which relates to extradition or expulsion.

PART II

Article 17

1. There shall be established a Committee against Torture (hereinafter referred to as the Committee) which shall carry out the functions hereinafter provided. The Committee shall consist of ten experts of high moral standing and recognized competence in the field of human rights, who shall serve in their personal capacity. The experts shall be elected by the States Parties, consideration being given to equitable geographical distribution and to the usefulness of the participation of some persons having legal experience.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals. States Parties shall bear in mind the usefulness of nominating persons who are also members of the Human Rights Committee established under the International Covenant on Civil and Political Rights and who are willing to serve on the Committee against Torture.

3. Elections of the members of the Committee shall be held at biennial meetings of States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

4. The initial election shall be held no later than six months after the date of the entry into force of this Convention. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within three months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.

5. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if renominated. However, the term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of these five members shall be chosen by lot by the chairman of the meeting referred to in paragraph 3 of this article.

6. If a member of the Committee dies or resigns or for any other cause can no longer perform his Committee duties, the State Party which nominated him shall appoint another expert from among its nationals to serve for the remainder of his term, subject to the approval of the majority of the States Parties. The approval shall be considered given unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks after having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

7. States Parties shall be responsible for the expenses of the members of the Committee while they are in performance of Committee duties.

Article 18

1. The Committee shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.
2. The Committee shall establish its own rules of procedure, but these rules shall provide, inter alia, that:
 - (a) Six members shall constitute a quorum;
 - (b) Decisions of the Committee shall be made by a majority vote of the members present.
3. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under this Convention.
4. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee. After its initial meeting, the Committee shall meet at such times as shall be provided in its rules of procedure.
5. The States Parties shall be responsible for expenses incurred in connection with the holding of meetings of the States Parties and of the Committee, including reimbursement to the United Nations for any expenses, such as the cost of staff and facilities, incurred by the United Nations pursuant to paragraph 3 of this article.

Article 19

1. The States Parties shall submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, reports on the measures they have taken to give effect to their undertakings under this Convention, within one year after the entry into force of the Convention for the State Party concerned. Thereafter the States Parties shall submit supplementary reports every four years on any new measures taken and such other reports as the Committee may request.
2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the reports to all States Parties.
3. Each report shall be considered by the Committee which may make such general comments on the report as it may consider appropriate and shall forward these to the State Party concerned. That State Party may respond with any observations it chooses to the Committee.
4. The Committee may, at its discretion, decide to include any comments made by it in accordance with paragraph 3 of this article, together with the observations thereon received from the State Party concerned, in its annual report made in accordance with article 24. If so requested by the State Party concerned, the Committee may also include a copy of the report submitted under paragraph 1 of this article.

Article 20

1. If the Committee receives reliable information which appears to it to contain well-founded indications that torture is being systematically practised in the territory of a State Party, the Committee shall invite that State Party to co-operate in the examination of the information and to this end to submit observations with regard to the information concerned.

2. Taking into account any observations which may have been submitted by the State Party concerned, as well as any other relevant information available to it, the Committee may, if it decides that this is warranted, designate one or more of its members to make a confidential inquiry and to report to the Committee urgently.

3. If an inquiry is made in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall seek the co-operation of the State Party concerned. In agreement with that State Party, such an inquiry may include a visit to its territory.

4. After examining the findings of its member or members submitted in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall transmit these findings to the State Party concerned together with any comments or suggestions which seem appropriate in view of the situation.

5. All the proceedings of the Committee referred to in paragraphs 1 to 4 of this article shall be confidential, and at all stages of the proceedings the co-operation of the State Party shall be sought. After such proceedings have been completed with regard to an inquiry made in accordance with paragraph 2, the Committee may, after consultations with the State Party concerned, decide to include a summary account of the results of the proceedings in its annual report made in accordance with article 24.

Article 21

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under this Convention. Such communications may be received and considered according to the procedures laid down in this article only if submitted by a State Party which has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Committee. No communication shall be dealt with by the Committee under this article if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under this article shall be dealt with in accordance with the following procedure:

(a) If a State Party considers that another State Party is not giving effect to the provisions of this Convention, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State Party. Within three months after the receipt of the communication the

receiving State shall afford the State which sent the communication an explanation or any other statement in writing clarifying the matter, which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending or available in the matter;

(b) If the matter is not adjusted to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State;

(c) The Committee shall deal with a matter referred to it under this article only after it has ascertained that all domestic remedies have been invoked and exhausted in the matter, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention;

(d) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article;

(e) Subject to the provisions of subparagraph (c), the Committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of respect for the obligations provided for in this Convention. For this purpose, the Committee may, when appropriate, set up an ad hoc conciliation commission;

(f) In any matter referred to it under this article, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), to supply any relevant information;

(g) The States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), shall have the right to be represented when the matter is being considered by the Committee and to make submissions orally and/or in writing;

(h) The Committee shall, within twelve months after the date of receipt of notice under subparagraph (b), submit a report:

(i) If a solution within the terms of subparagraph (e) is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;

(ii) If a solution within the terms of subparagraph (e) is not reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts; the written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be attached to the report.

In every matter, the report shall be communicated to the States Parties concerned.

2. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by any State Party shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party concerned has made a new declaration.

Article 22

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from or on behalf of individuals subject to its jurisdiction who claim to be victims of a violation by a State Party of the provisions of the Convention. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration.

2. The Committee shall consider inadmissible any communication under this article which is anonymous or which it considers to be an abuse of the right of submission of such communications or to be incompatible with the provisions of this Convention.

3. Subject to the provisions of paragraph 2, the Committee shall bring any communications submitted to it under this article to the attention of the State Party to this Convention which has made a declaration under paragraph 1 and is alleged to be violating any provisions of the Convention. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

4. The Committee shall consider communications received under this article in the light of all information made available to it by or on behalf of the individual and by the State Party concerned.

5. The Committee shall not consider any communications from an individual under this article unless it has ascertained that:

(a) The same matter has not been, and is not being, examined under another procedure of international investigation or settlement;

(b) The individual has exhausted all available domestic remedies; this shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention.

6. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article.

7. The Committee shall forward its views to the State Party concerned and to the individual.

8. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by or on behalf of an individual shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party has made a new declaration.

Article 23

The members of the Committee and of the ad hoc conciliation commissions which may be appointed under article 21, paragraph 1 (e), shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

Article 24

The Committee shall submit an annual report on its activities under this Convention to the States Parties and to the General Assembly of the United Nations.

PART III

Article 25

1. This Convention is open for signature by all States.
2. This Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

This Convention is open to accession by all States. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 27

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying this Convention or acceding to it after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 28

1. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in article 20.

2. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may, at any time, withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 29

1. Any State Party to this Convention may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General to all the States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have notified the Secretary-General of the United Nations that they have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments enter into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments which they have accepted.

Article 30

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 31

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation becomes effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under this Convention in regard to any act or omission which occurs prior to the date at which the denunciation becomes effective, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter which is already under consideration by the Committee prior to the date at which the denunciation becomes effective.

3. Following the date at which the denunciation of a State Party becomes effective, the Committee shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

Article 32

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States Members of the United Nations and all States which have signed this Convention or acceded to it of the following:

(a) Signatures, ratifications and accessions under articles 25 and 26;

(b) The date of entry into force of this Convention under article 27 and the date of the entry into force of any amendments under article 29;

(c) Denunciations under article 31.

Article 33

1. This Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ
ΜΟΡΦΩΝ ΣΚΛΗΡΗΣ, ΑΠΑΝΘΡΩΠΗΣ Η ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ Η ΤΙΜΩΡΙΑΣ

(Υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση στις 10 Δεκεμβρίου 1984)

Τα Κράτη-Μέρη της Σύμβασης αυτής,

θεωρώντας ότι, σύμφωνα με τις διακηρυγμένες αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η αναγνώριση των ίσων και αναπαλλοτρίωτων δικαιωμάτων όλων των μελών της ανθρωπίνης οικογένειας είναι το θεμέλιο της ελευθερίας, δικαιοσύνης και ειρήνης στον κόσμο,

Αναγνωρίζοντας ότι τα δικαιώματα αυτά πηγάζουν από την έμφυτη αξιοπρέπεια του ανθρώπου,

θεωρώντας την υποχρέωση των Κρατών δυνάμει του χάρτη, ειδικότερα του Άρθρου 55, για προώθηση παγκόσμιου σεβασμού και εφαρμογής των δικαιωμάτων του ανθρώπου και θεμελιωδών ελευθεριών,

Έχοντας υπόψη το άρθρο 5 της Παγκόσμιας Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το άρθρο 7 της Διεθνούς Σύμβασης για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα, τα οποία και τα δύο προβλέπουν ότι κανένας δεν υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία,

Έχοντας επίσης υπόψη τη Διακήρυξη για την Προστασία Όλων των Προσώπων κατά της Υποβολής τους σε βασανιστήρια ή σε Άλλες Μορφές Σκληρής, Απάνθρωπης ή Εξευτελιστικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση στις 9 Δεκεμβρίου 1975,

Επιθυμώντας να καταστήσουν πιο αποτελεσματικό τον αγώνα κατά των βασανιστηρίων και άλλων μορφών σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας σε όλο τον κόσμο,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ Ι
Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, ο όρος "βασανιστήρια" σημαίνει κάθε πράξη με την οποία εσκεμμένα προκαλείται σε

πρόσωπο φυσικός ή πνευματικός πόνος ή ταλαιπωρία με σκοπό είτε την απόσπαση από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο πληροφορίας ή ομολογίας, είτε την τιμωρία αυτού για πράξη που αυτό ή τρίτο πρόσωπο έχει διαπράξει ή είναι ύποπτο ότι έχει διαπράξει, είτε τον εκφοβισμό ή εξαναγκασμό αυτού ή τρίτου προσώπου, είτε για οποιοδήποτε λόγο που βασίζεται σε διακρίσεις οποιουδήποτε είδους, όταν ο πόνος ή ταλαιπωρία αυτή προκαλείται από ή με την υπεκίνηση ή τη συγκατάθεση ή την ανοχή δημόσιου λειτουργού ή άλλου προσώπου ενεργούντος με επίσημη ιδιότητα. Δεν περιλαμβάνει πόνο ή ταλαιπωρία που προκύπτει αποκλειστικά από νόμιμες κυρώσεις, ή που είναι συμφυής ή παρεπόμενη προς νόμιμες ακυρώσεις.

2. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει οποιοδήποτε διεθνές έγγραφο ή οποιαδήποτε εθνική νομοθεσία που περιέχει ή δυνατό να περιέχει διατάξεις ευρύτερης εφαρμογής.

Άρθρο 2

1. Κάθε Κράτος-Μέρος λαμβάνει αποτελεσματικά νομοθετικά, διοικητικά, δικαστικά ή άλλα μέτρα για την αποτροπή βασανιστηρίων ο' οποιαδήποτε επικράτεια κάτω από τη δικαιοδοσία του.

2. Καμιά εξαιρετική περίπτωση, ως είναι η εμπόλεμη κατάσταση, η απειλή πολέμου, η εσωτερική πολιτική αστάθεια ή οποιαδήποτε άλλη κατάσταση έκτακτης ανάγκης, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επίκλησης για την δικαιολόγηση βασανιστηρίων.

3. Κανένας δεν μπορεί να επικαλεσθεί διαταγή ανωτέρου υπαλλήλου ή δημοσίας αρχής ως δικαιολογία βασανιστηρίων.

Άρθρο 3

1. Κανένα Κράτος-Μέρος δεν απελαύνει, επιστρέφει ή εκδίδει πρόσωπο σε άλλο Κράτος όταν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστευτεί ότι το πρόσωπο αυτό θα διέτρεχε κίνδυνο να υποβληθεί σε βασανιστήρια.

2. Για τη διαπίστωση κατά πόσο υπάρχουν τέτοιοι λόγοι, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τους όλους τους σχετικούς παράγοντες περιλαμβανων, όπου είναι κατάλληλο, της ύπαρξης στο ενδιαφερόμενο Κράτος ενός σταθερού σχεδίου προκλητικών, κατάφωρων ή μαζικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρθρον 4

1. Κάθε Κράτος-Μέρος οφείλει να διασφαλίζει ότι όλα τα βασανιστήρια συνιστούν αδικήματα δυνάμει του ποινικού του δικαίου. Το αυτό ισχύει και για την απόπειρα διάπραξης βασανιστηρίων καθώς και για την πράξη οποιουδήποτε προσώπου η οποία συνιστά συνενοχή ή συμμετοχή σε βασανιστήρια.

2. Κάθε Κράτος-Μέρος οφείλει να τιμωρεί τα αδικήματα αυτά με κατάλληλες ποινές που να λαμβάνουν υπόψη την σοβαρότητά τους.

Άρθρον 5

1. Κάθε Κράτος-Μέρος οφείλει να πάρει τα αναγκαία μέτρα για να επεκτείνει τη δικαιοδοσία του πάνω στα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4 στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) Όταν τα αδικήματα διαπράττονται σ' οποιαδήποτε επικράτεια κάτω από τη δικαιοδοσία του ή σ' οποιοδήποτε πλοίο ή αεροσκάφος εγγεγραμμένο στο Κράτος τούτο·

(β) Όταν ο φερόμενος ως δράστης είναι πολίτης του Κράτους τούτου·

(γ) Όταν το θύμα είναι πολίτης του Κράτους τούτου, εφόσο το Κράτος τούτο θεωρήσει τούτο σκόπιμο.

2. Κάθε Κράτος-Μέρος οφείλει, επίσης, να πάρει τα αναγκαία μέτρα για να επεκτείνει τη δικαιοδοσία του πάνω στα αδικήματα αυτά στις περιπτώσεις όπου ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται σ' οποιαδήποτε εδαφική περιοχή κάτω από τη δικαιοδοσία του και το Κράτος τούτο δεν εκδίδει αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 8 σ' οποιοδήποτε από τα Κράτη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

3. Η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει οποιαδήποτε ποινική δικαιοδοσία που ασκείται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο.

Άρθρο 6

1. Αφού ικανοποιηθεί, κατόπιν εξέτασης των διαθεσίμων σ' αυτό πληροφοριών, ότι οι περιστάσεις δικαιολογούν τούτο, κάθε Κράτος-Μέρος στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται πρόσωπο, το

οποίο φέρεται ότι έχει διαπράξει αδίκημα αναφερόμενο στο άρθρο 4, οφείλει να το θέσει υπό κράτηση ή να πάρει άλλα νομικά μέτρα διασφάλισης της παρουσίας τους. Η κράτηση και τα άλλα νομικά μέτρα ενεργούνται όπως προβλέπει το δίκαιο του Κράτους τούτου αλλά δεν μπορούν να συνεχίζονται παρά μόνο για όσο χρόνο είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατή η έναρξη διαδικασίας για την ποινική δίωξη ή έκδοση του προσώπου τούτου.

2. Το Κράτος αυτό οφείλει αμέσως να προβεί σε προκαταρκτική εξέταση των γεγονότων.

3. Στο πρόσωπο που τελεί υπό κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού πρέπει να παρέχεται βοήθεια αμέσως επικοινωνίας με τον πλησιέστερο αρμόδιο αντιπρόσωπο του Κράτους της ιθαγένειάς του, ή, αν είναι άπατρις με τον αντιπρόσωπο του Κράτους της συνήθους διαμονής του.

4. Όταν σύμφωνα με το άρθρο αυτό Κράτος θέτει υπό κράτηση πρόσωπο, το Κράτος αυτό οφείλει αμέσως να γνωστοποιεί στα Κράτη που αναφέρονται στην Παράγραφο 1 του άρθρου 5 το γεγονός ότι το πρόσωπο τούτο τελεί υπό κράτηση, καθώς και τις περιστάσεις που δικαιολογούν την κράτηση του. Το Κράτος το οποίο προβαίνει στην προκαταρκτική εξέταση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού οφείλει να αναφέρει χωρίς καθυστέρηση τα πορίσματά του στα ειρημένα Κράτη και θα υποδεικνύει κατά πόσο προτίθεται να ασκήσει δικαιοδοσία.

Άρθρο 7

1. Το Κράτος-Μέρος, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται πρόσωπο που φέρεται ότι έχει διαπράξει αδίκημα αναφερόμενο στο άρθρο 4, οφείλει στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5, εφόσον δεν εκδίδει το πρόσωπο τούτο, να παραπέμψει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές του για σκοπούς ποινικής δίωξης.

2. Οι αρχές αυτές αποφαινόμενες κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στην περίπτωση συνηθισμένου αδικήματος σοβαράς μορφής δυνάμει του δικαίου του Κράτους τούτου. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 5, το μέτρο της απαιτούμενης μαρτυρίας για ποινική δίωξη και καταδίκη δεν πρέπει με κανένα τρόπο να είναι λιγότερο αυστηρό από εκείνο που ισχύει στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 5.

3. Σε κάθε πρόσωπο εναντίον του οποίου κινείται διαδικασία για αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 4 πρέπει να εξασφαλίζεται δίκαιη μεταχείριση σ' όλα τα στάδια της διαδικασίας.

Άρθρο 8

1. Τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4 θεωρούνται ότι περιλαμβάνονται, ως αδικήματα για τα οποία μπορεί να χωρήσει έκδοση, σ' οποιαδήποτε συνθήκη έκδοσης που ισχύει μεταξύ των Κρατών-Μερών.

2. Αν ένα Κράτος-Μέρος, το οποίο θέτει ως προϋπόθεση της έκδοσης την ύπαρξη συνθήκης, λάβει αίτηση εκδοσης από άλλο Κράτος-Μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει συνθήκη έκδοσης, μπορεί να θεωρήσει τη Σύμβαση αυτή ως νομική βάση για την έκδοση αναφορικά με τα αδικήματα αυτά. Η έκδοση υπόκειται στους υπόλοιπους όρους που προβλέπει το δίκαιο του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

3. Κράτη-Μέρη, τα οποία δε θέτουν ως προϋπόθεση της έκδοσης την ύπαρξη συνθήκης, αναγνωρίζουν τα αδικήματα αυτά ως αδικήματα για τα οποία μπορεί να χωρήσει έκδοση μεταξύ των κάτω από τους όρους που προβλέπει το δίκαιο του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

4. Τα αδικήματα αυτά θεωρούνται, για σκοπούς έκδοσης μεταξύ Κρατών-Μερών, ως αν είχαν διαπραχθεί όχι μόνο στον τόπο όπου συνέβησαν, αλλ' επίσης στις επικράτειες των Κρατών τα οποία απαιτείται να επεκτείνουν τη δικαιοδοσία τους σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 5.

Άρθρο 9

1. Κράτη-Μέρη χορηγούν μεταξύ τους τη μεγαλύτερη δυνατή βοήθεια σε σχέση με ποινική διαδικασία που κινείται για αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 4, περιλαμβανομένης της παροχής κάθε μαρτυρίας που βρίσκεται στη διάθεσή τους και που είναι αναγκαία για τη διαδικασία.

2. Τα Κράτη-Μέρη εκπληρούν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού σύμφωνα με τις συνθήκες αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής που δυνατό να υπάρχουν μεταξύ τους.

Άρθρο 10

1. Κάθε Κράτος-Μέρος πρέπει να διασφαλίζει την πλήρη συμπερίληψη αγωγής και πληροφόρησης αναφορικά με την απαγόρευση των βασανιστηρίων κατά την κατάρτιση του πολιτικού ή στρατιωτικού προσωπικού που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή του νόμου, του ιατρικού προσωπικού, των δημοσίων υπαλλήλων και άλλων προσώπων τα οποία δυνατόν να αναμειχθούν στη φρούρηση, ανάκριση ή μεταχείριση οποιουδήποτε ατόμου το οποίο τελεί υπό σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση οποιασδήποτε μορφής.

2. Κάθε Κράτος-Μέρος πρέπει να περιλαμβάνει την απαγόρευση αυτή στους κανόνες και τις οδηγίες που εκδίδει αναφορικά με τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των προσώπων αυτών.

Άρθρο 11

Κάθε Κράτος-Μέρος τηρεί κάτω από συστηματική αναθεώρηση τους ανακριτικούς κανόνες, οδηγίες, μεθόδους και πρακτική, καθώς και τις διευθετήσεις για τη φρούρηση και μεταχείριση προσώπων που υποβάλλονται σ' οποιαδήποτε σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση σ' οποιαδήποτε επικράτεια κάτω από τη δικαιοδοσία του, με σκοπό την αποτροπή περιπτώσεων βασανιστηρίων.

Άρθρο 12

Κάθε Κράτος-Μέρος διασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές του προβαίνουν σε γρήγορη και αμερόληπτη διερεύνηση, οποτεδήποτε υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι έχουν διαπραχθεί βασανιστήρια σ' οποιαδήποτε επικράτεια κάτω από την δικαιοδοσία του.

Άρθρο 13

Κάθε Κράτος-Μέρος διασφαλίζει σε κάθε άτομο, το οποίο ισχυρίζεται ότι έχει υποβληθεί σε βασανιστήρια σ' οποιαδήποτε επικράτεια κάτω από τη δικαιοδοσία του, το δικαίωμα υποβολής παραπόνου στις αρμόδιες αρχές, καθώς και γρήγορης και αμερόληπτης εξέτασης της υπόθεσής του από τις αρχές αυτές. Μέτρα πρέπει να λαμβάνονται που να εξασφαλίζουν την προστασία του παραπονούμενου και των μαρτύρων από κάθε κακομεταχείριση ή εκφοβισμό συνεπεία της υποβολής του παραπόνου ή της παροχής μαρτυρίας.

Άρθρο 14

1. Κάθε Κράτος-Μέρος διασφαλίζει με το νομικό του σύστημα ότι το θύμα βασανιστηρίων τυγχάνει αποκατάστασης και έχει αγωγίμο δικαίωμα για δίκαιη και επαρκή αποζημίωση, περιλαμβανομένων των μέτρων για μια όσο το δυνατό πληρέστερη επανόρθωση. Σε περίπτωση θανάτου του θύματος συνεπεία βασανιστηρίων, οι εξαρτώμενοί του δικαιούνται αποζημίωσης.

2. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει οποιοδήποτε δικαίωμα του θύματος ή άλλων προσώπων για αποζημίωση το οποίο δυνατόν να υπάρχει δυνάμει του εσωτερικού δικαίου.

Άρθρο 15

Κάθε Κράτος-Μέρος διασφαλίζει ότι κατάθεση που αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί ως αποτέλεσμα βασανιστηρίων δεν χρησιμοποιείται ως μαρτυρία σ' οποιαδήποτε διαδικασία, εκτός εναντίον προσώπου κατηγορούμενου για βασανιστήρια ως μαρτυρία του γεγονότος ότι έγινε η κατάθεση.

Άρθρο 16

1. Κάθε Κράτος-Μέρος αναλαμβάνει να αποτρέπει, σε επικράτεια κάτω από τη δικαιοδοσία του, άλλες πράξεις σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας που δεν ισοδυναμούν με βασανιστήρια κατά την έννοια του άρθρου 1, όταν οι πράξεις αυτές διαπράττονται από ή με την υποκίνηση ή τη συγκατάθεση ή την ανοχή δημόσιου υπαλλήλου ή άλλου προσώπου ενεργούντος με επίσημη ιδιότητα. Ειδικότερα, οι υποχρεώσεις που περιέχονται στα άρθρα 10, 11, 12 και 13 εφαρμόζονται αφού αντικατασταθεί η αναφορά σε βασανιστήρια με την αναφορά σε άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας.

2. Οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής τίθενται χωρίς επηρεασμό των διατάξεων οποιασδήποτε άλλης διεθνούς συμφωνίας ή οποιουδήποτε εσωτερικού δικαίου που απαγορεύει σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία ή που σχετίζεται με έκδοση ή απέλαση.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

Άρθρο 17

1. Εγκαθιδρύεται Επιτροπή κατά των βασανιστηρίων (στο εξής θα αναφέρεται ως η Επιτροπή) η οποία θα εκτελεί τα καθήκοντα

που προβλέπονται πιο κάτω. Η Επιτροπή αποτελείται από δέκα υψηλού ηθικού επιπέδου και αναγνωρισμένης αρμοδιότητας ειδικούς σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίοι θα υπηρετούν με την προσωπική τους ιδιότητα. Οι ειδικοί εκλέγονται από τα Κράτη-Μέρη, λαμβανομένης υπόψη της προτεραιότητας για δίκαιη γεωγραφική κατανομή και της χρησιμότητας για συμμετοχή ορισμένων προσώπων με νομική πείρα.

2. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία από κατάλογο προσώπων που προτείνονται από τα Κράτη-Μέρη. Κάθε Κράτος-Μέρος μπορεί να προτείνει ένα πρόσωπο μεταξύ των πολιτών του. Τα Κράτη-Μέρη πρέπει να έχουν υπόψη τους τη χρησιμότητα να προτείνουν πρόσωπα τα οποία είναι επίσης μέλη της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που εγκαθιδρύθηκε δυνάμει της Διεθνούς Σύμβασης περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων και τα οποία είναι πρόθυμα να υπηρετήσουν στην Επιτροπή κατά των Βασανιστηρίων.

3. Οι εκλογές των μελών της Επιτροπής διενεργούνται σε διετείς συνόδους των Κρατών-Μερών που συγκαλούνται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Στις συνόδους αυτές, στις οποίες τα δύο τρίτα των Κρατών-Μερών συνιστούν απαρτία, τα εκλεγόμενα στην Επιτροπή πρόσωπα θα είναι εκείνα που εξασφαλίζουν τον μεγαλύτερο αριθμό ψήφων και την απόλυτη πλειονότητα των ψήφων των αντιπροσώπων των παρόντων και ψηφίζοντων Κρατών-Μερών.

4. Η πρώτη εκλογή θέλει διεξαχθεί όχι αργότερα από έξι μήνες μετά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής. Τέσσερις τουλάχιστο μήνες πριν από την ημερομηνία κάθε εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών απευθύνει στα Κράτη-Μέρη επιστολή προσκαλώντας αυτά να υποβάλουν τις προτάσεις υποψηφίων μέσα σε τρεις μήνες. Ο Γενικός Γραμματέας καταρτίζει κατάλογο με αλφαβητική σειρά όλων των προτεινομένων προσώπων, αναφέροντας τα Κράτη-Μέρη που έχουν προτείνει αυτά, και τον υποβάλλει στα Κράτη-Μέρη.

5. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται για τετραετή θητεία. Αυτά θα δικαιούνται να επανεκλεγούν αν προταθούν και πάλιν. Όμως, η θητεία των πέντε από τα μέλη που εκλέγονται στην πρώτη εκλογή λήγει στο τέλος δύο ετών· αμέσως μετά από την πρώτη εκλογή τα ονόματα των πέντε αυτών μελών επιλέγονται με κλήρωση από τον πρόεδρο της συνόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού.

6. Αν μέλος της Επιτροπής αποθάνει ή παραιτηθεί ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία αδυνατεί πλέον να ασκεί τα καθήκοντα του ως μέλος της Επιτροπής, το Κράτος-Μέρος που τον έχει προτείνει ορίζει άλλο ειδικό μεταξύ των πολιτών του για να υπηρετήσει για το υπόλοιπο της θητείας του, με την έγκριση της πλειονότητας των Κρατών-Μερών. Η έγκριση θεωρείται δεδομένη εκτός αν το ήμισυ και πλέον των Κρατών-Μερών απαντήσουν αρνητικά μέσα σε έξι εβδομάδες αφότου έχουν πληροφορηθεί από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για τον προτεινόμενο διορισμό.

7. Τα Κράτη-Μέρη είναι υπεύθυνα για τα έξοδα των μελών της Επιτροπής στην εκπλήρωση καθηκόντων της Επιτροπής.

Άρθρο 18

1. Η Επιτροπή εκλέγει τους αξιωματούχους της για διετή θητεία. Αυτοί μπορούν να επανεκλεγούν.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει τους εσωτερικούς κανονισμούς της, αλλ' οι κανονισμοί αυτοί πρέπει, μεταξύ άλλων, να προβλέπουν ότι:

(α) έξι μέλη συνιστούν απαρτία

(β) οι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων μελών.

3. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών παρέχει το αναγκαίο γραμματειακό προσωπικό και τις διευκολύνσεις για την αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων της Επιτροπής δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

4. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί την πρώτη σύνοδο της Επιτροπής. Μετά από την πρώτη σύνοδο, η Επιτροπή συνέρχεται σε χρόνους που προβλέπονται στους εσωτερικούς κανονισμούς της.

5. Τα Κράτη-Μέρη είναι υπεύθυνα για τις δαπάνες τις σχετικές με τη σύγκληση των συνόδων των Κρατών-Μερών και της Επιτροπής, περιλαμβανομένης αποζημίωσης των Ηνωμένων Εθνών για οποιοδήποτε δαπάνες, όπως είναι τα έξοδα για προσωπικό και διευκολύνσεις, που υφίστανται τα Ηνωμένα Έθνη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 19

1. Τα Κράτη-Μέρη θα υποβάλουν στην Επιτροπή, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, εκθέσεις για τα μέτρα που έχουν λάβει για να προσδώσουν ισχύ στις υποχρεώσεις τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής, μέσα σε ένα έτος από την έναρξη ισχύος της Σύμβασης για το συγκεκριμένο Κράτος-Μέρος. Στη συνέχεια τα Κράτη-Μέρη υποβάλλου συμπληρωματικές εκθέσεις ανά τετραετία για οποιαδήποτε νέα μέτρα που λαμβάνονται και τέτοιες άλλες εκθέσεις που η Επιτροπή ήθελε ζητήσει.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών διαβιβάζει τις εκθέσεις σ' όλα τα Κράτη-Μέρη.

3. Κάθε έκθεση μελετάται από την Επιτροπή η οποία μπορεί να προβεί σε τέτοια γενικά σχόλια για την έκθεση τα οποία θέλει θεωρήσει κατάλληλα και θα διαβιβάζει αυτά στο ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος. Το Κράτος-Μέρος αυτό μπορεί να απαντήσει στην Επιτροπή με οποιοσδήποτε παρατηρήσεις ήθελε επιλέξει.

4. Η Επιτροπή μπορεί, κατά την κρίση της, να αποφασίσει να περιλάβει οποιαδήποτε σχόλια, στα οποία έχει προβεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, μαζί με τις ληφθείσες παρατηρήσεις του ενδιαφερόμενου Κράτους Μέρους, στην ετήσια έκθεσή της που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 24. Εφόσο παρακληθεί από το ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος, η Επιτροπή μπορεί επίσης να περιλάβει αντίγραφο της έκθεσης που υποβάλλεται δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 20

1. Αν η Επιτροπή λάβει αξιόπιστες πληροφορίες που παρουσιάζονται να περιέχουν καλά θεμελιωμένες ενδείξεις ότι εφαρμόζονται συστηματικά βασανιστήρια στην επικράτεια ενός Κράτους-Μέρους, η Επιτροπή καλεί το Κράτος-Μέρος αυτό να συνεργαστεί στην εξέταση των πληροφοριών και για το σκοπό αυτό να υποβάλει παρατηρήσεις για τις συγκεκριμένες πληροφορίες.

2. Λαμβάνοντας υπόψη τις τυχόν παρατηρήσεις που έχουν υποβληθεί από το ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος, καθώς και οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία στη διάθεσή της, η Επιτροπή μπορεί, αν αποφανθεί ότι δικαιολογείται τούτο, να διορίσει ένα ή περισσότερα από τα μέλη της για να προβούν σε εμπιστευτική έρευνα και να υποβάλουν έκθεση στην Επιτροπή επείγοντως.

3. Σε περίπτωση διεξαγωγής έρευνας σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, η Επιτροπή επιδιώκει συνεργασία με το ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος. Κατόπιν συμφωνίας με το Κράτος-Μέρος αυτό, η έρευνα αυτή μπορεί να περιλαμβάνει επίσκεψη στην επικράτειά του.

4. Αφού εξετάσει τα πορίσματα του μέλους ή των μελών της που υποβλήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, η Επιτροπή διαβιβάζει τα πορίσματα αυτά στο ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος μαζί με τα τυχόν σχόλια ή τις εισηγήσεις της που φαίνονται αρμόζουσες εν όψει της κατάστασης.

5. Όλες οι διαδικασίες της Επιτροπής που αναφέρονται στις παραγράφους 1 μέχρι 4 του άρθρου αυτού διεξάγονται εμπιστευτικά, και σ' όλα τα στάδια των διαδικασιών αυτών πρέπει να επιδιώκεται η συνεργασία του Κράτους-Μέρους. Μετά από τη συμπλήρωση των διαδικασιών αυτών αναφορικά με έρευνα που διεξάγεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, η Επιτροπή μπορεί, μετά από διαβουλεύσεις με το ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος, να αποφασίσει να περιλάβει συνοπτική αναφορά των αποτελεσμάτων της διαδικασίας στην ετήσια έκθεσή της που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 24.

Άρθρο 21

Κράτος-Μέρος της Σύμβασης αυτής μπορεί οποτεδήποτε να δηλώσει δυνάμει του άρθρου αυτού ότι αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής να παραλαμβάνει και εξετάζει ανακοινώσεις στις οποίες περιέχονται ισχυρισμοί ενός Κράτους-Μέρους για μη εκπλήρωση από άλλο Κράτος-Μέρος των υποχρεώσεών του δυνάμει της Σύμβασης αυτής. Οι ανακοινώσεις αυτές μπορούν να παραλαμβάνονται και εξετάζονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται σ' αυτό το άρθρο μόνο αν υποβάλλονται από Κράτος-Μέρος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση με την οποία αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής. Καμιά ανακοίνωση δεν θα εξετάζεται από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου αυτού, αν αφορά σε Κράτος-Μέρος το οποίο δεν έχει προβεί σε τέτοια δήλωση. Ανακοινώσεις παραλαμβανόμενες δυνάμει του άρθρου αυτού εξετάζονται σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία:

(α) Αν ένα Κράτος-Μέρος θεωρεί ότι ένα άλλο Κράτος-Μέρος δεν εφαρμόζει τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, το πρώτο αναφερόμενο Κράτος-Μέρος μπορεί, με γραπτή ανακοίνωσή του, να επισύρει στο θέμα αυτό την προσοχή του άλλου Κράτους-Μέρους. Μέσα

σε τρεις μήνες από την παραλαβή της ανακοίνωσης, το Κράτος που την παρέλαβε οφείλει να δώσει στο Κράτος που την έστειλε γραπτή εξήγηση ή άλλη δήλωση διασαφηνιστική του θέματος, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει, στην αρμόζουσα και δυνατή έκταση, αναφορά στις εσωτερικές διαδικασίες και τα μέτρα που εφαρμόζονται, επίκεινται ή είναι διαθέσιμα για το θέμα.

(β) Αν το θέμα δεν διευθετηθεί ικανοποιητικά και για τα δύο ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέρη μέσα σε έξι μήνες μετά από την παραλαβή της αρχικής ανακοίνωσης από το Κράτος στο οποίο αυτή απευθύνεται, εκάτερο Κράτος-Μέρος έχει το δικαίωμα να παραπέμψει το θέμα στην Επιτροπή με ειδοποίηση που δίδεται στην Επιτροπή και στα άλλα Κράτη-Μέρη.

(γ) Η Επιτροπή ασχολείται με το θέμα που παραπέμπεται δυνάμει του άρθρου αυτού μόνο εφόσον διαπιστώσει ότι έχουν χρησιμοποιηθεί και εξαντληθεί για το θέμα όλα τα εσωτερικά μέτρα, σύμφωνα με τις γενικά παραδεδεδυμένες αρχές του διεθνούς δικαίου. Η προϋπόθεση αυτή δεν ισχύει στην περίπτωση που η εφαρμογή των μέτρων παρατείνεται αδικαιολόγητα ή είναι άπιθανο να επιφέρει αποτελεσματική ανακούφιση στο πρόσωπο που αποτελεί θύμα παραβίασης της Σύμβασης αυτής.

(δ) Η Επιτροπή συνέρχεται κεκλεισμένων των θυρών όταν εξετάζει ανακοινώσεις δυνάμει του άρθρου αυτού.

(ε) Τηρουμένων των διατάξεων της υποπαραγράφου (γ), η Επιτροπή προσφέρει τις καλές της υπηρεσίες στα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέρη με σκοπό τη φιλική διευθέτηση του θέματος με βάση το σεβασμό των υποχρεώσεων που προβλέπει η Σύμβαση αυτή. Για το σκοπό αυτό η Επιτροπή μπορεί, σε αρμόζουσα περίπτωση, να εγκαθιδρύσει ειδική επιτροπή συνδιαλλαγής.

(στ) Για οποιοδήποτε θέμα που παραπέμπεται σ' αυτή δυνάμει του άρθρου αυτού, η Επιτροπή μπορεί να καλεί τα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέρη, που αναφέρονται στην παράγραφο (β), να δώσουν οποιαδήποτε σχετική πληροφορία.

(ζ) Τα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέρη, που αναφέρονται στην παράγραφο (β), έχουν το δικαίωμα να εκπροσωπούνται όταν συζητείται το θέμα στην Επιτροπή και να υποβάλλουν απόψεις προφορικά και/ή γραπτώς.

(η) Η Επιτροπή, μέσα σε δώδεκα μήνες μετά από την ημερομηνία παραλαβής της ειδοποίησης δυνάμει της υποπαραγράφου (β), υποβάλλει έκθεση:

- (i) Αν επιτευχθεί διευθέτηση κατά τους όρους της υποπαραγράφου (ε), η Επιτροπή περιορίζει την έκθεσή της σε σύντομη αναφορά των γεγονότων και της διευθέτησης που επιτεύχθηκε.
- (ii) Αν δεν επιτευχθεί διευθέτηση κατά τους όρους της υποπαραγράφου (ε), η Επιτροπή περιορίζει την έκθεσή της σε σύντομη αναφορά των γεγονότων, οι γραπτές απόψεις και τα πρακτικά των προφορικών απόψεων που υποβλήθηκαν από τα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέρη επισυνάπτονται στην έκθεση.

Για κάθε θέμα, η έκθεση κοινοποιείται στα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέρη.

2. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού τίθενται σε ισχύ όταν πέντε Κράτη-Μέρη της Σύμβασης αυτής προβούν σε δηλώσεις δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού. Οι δηλώσεις αυτές κατατίθενται από τα Κράτη-Μέρη στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος διαβιβάζει αντίγραφα αυτών στα υπόλοιπα Κράτη-Μέρη. Η δήλωση μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση αυτή δεν επηρεάζει την εξέταση οποιουδήποτε θέματος που αποτελεί αντικείμενο ανακοίνωσης που διαβιβάστηκε ήδη δυνάμει του άρθρου αυτού, καμιά περαιτέρω ανακοίνωση οποιουδήποτε Κράτους-Μέρους δεν μπορεί να παραληφθεί δυνάμει του άρθρου αυτού μετά από τη λήψη από το Γενικό Γραμματέα της γνωστοποίησης για ανάκληση της δήλωσης, εκτός αν το ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος έχει προβεί σε νέα δήλωση.

Άρθρο 22

1. Κράτος-Μέρος της Σύμβασης αυτής μπορεί οποτεδήποτε να δηλώσει δυνάμει του άρθρου αυτού ότι αναγνωρίζει της αρμοδιότητα της Επιτροπής να παραλαμβάνει και εξετάζει ανακοινώσεις από ή για λογαριασμό ατόμων υπαγομένων στη δικαιοδοσία τους τα οποία ισχυρίζονται ότι είναι θύματα παραβίασης από Κράτος-Μέρος των διατάξεων της Σύμβασης. Καμιά ανακοίνωση δεν θα παραλαμβάνεται από την Επιτροπή αν αυτή αφορά σε Κράτος-Μέρος το οποίο δεν έχει προβεί σε τέτοια δήλωση.

2. Η Επιτροπή θεωρεί ως απαράδεκτη οποιαδήποτε ανακοίνωση δυνάμει του άρθρου αυτού η οποία είναι ανώνυμη ή συνιστά κατάχρηση του δικαιώματος υποβολής τέτοιων ανακοινώσεων ή είναι ασυμμβίβαστη με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

3. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2, η Επιτροπή γνωστοποιεί τις ανακοινώσεις που υποβάλλονται σ' αυτή δυνάμει του άρθρου αυτού, στο Κράτος-Μέρος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 και εναντίον του οποίου διατυπώνεται ισχυρισμός ότι παραβιάζει οποιεσδήποτε διατάξεις της Σύμβασης. Μέσα σε έξι μήνες, το Κράτος-Μέρος αυτό οφείλει να υποβάλει στην Επιτροπή γραπτές εξηγήσεις ή δηλώσεις που να διευκρινίζουν το θέμα και τα μέτρα που δυνατόν να έχουν ληφθεί από το Κράτος αυτό.

4. Η Επιτροπή εξετάζει τις ανακοινώσεις που παραλαμβάνονται δυνάμει του άρθρου αυτού υπό το φως όλων των πληροφοριών που παρέχονται σ' αυτή από ή για λογαριασμό του ατόμου και από τό ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος.

5. Η Επιτροπή δεν εξετάζει ανακοινώσεις ατόμου δυνάμει του άρθρου αυτού, εκτός αν διαπιστώσει ότι:

(α) Το ίδιο θέμα δεν έχει εξετασθεί και δεν εξετάζεται δυνάμει άλλης διαδικασίας διεθνούς διερεύνησης ή διευθέτησης·

(β) Το άτομο έχει εξαντλήσει όλα τα διαθέσιμα εσωτερικά μέτρα· αυτό δεν ισχύει στην περίπτωση όπου η εφαρμογή των μέτρων παρατείνεται αδικαιολόγητα ή είναι απίθανο να επιφέρει αποτελεσματική ανακούφιση στο πρόσωπο που αποτελεί θύμα παραβίασης της Σύμβασης αυτής.

6. Η Επιτροπή συνέρχεται κεκλεισμένων των θυρών όταν εξετάζει ανακοινώσεις δυνάμει του άρθρου αυτού.

7. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις απόψεις της στο ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος και στο άτομο.

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού τίθενται σε ισχύ όταν πέντε Κράτη-Μέρη της Σύμβασης αυτής προβούν σε δηλώσεις δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού. Οι δηλώσεις αυτές κατατίθενται από τα Κράτη-Μέρη στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος διαβιβάζει αντίγραφα αυτών στα υπόλοιπα Κράτη-Μέρη. Η δήλωση μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση αυτή δεν επηρεάζει την εξέταση

οποιοδήποτε θέματος που αποτελεί αντικείμενο ανακοίνωσης που διαβιβάστηκε ήδη δυνάμει του άρθρου αυτού· καμιά περαιτέρω ανακοίνωση από ή για λογαριασμό ατόμου δεν μπορεί να παραληφθεί δυνάμει του άρθρου αυτού μετά από τη λήψη από το Γενικό Γραμματέα της γνωστοποίησης για ανάκληση της δήλωσης, εκτός αν το ενδιαφερόμενο Κράτος-Μέρος έχει προβεί σε νέα δήλωση.

Άρθρο 23

Τα μέλη της Επιτροπής και των ειδικών επιτροπών συνδιαλλαγής, τα οποία δυνατόν να διορίζονται δυνάμει του άρθρου 21, παράγραφος 1(ε), δικαιούνται των διευκολύνσεων, προνομίων και ασυλιών των εμπειρογνωμόνων επί αποστολή των Ηνωμένων Εθνών όπως αυτές προβλέπονται στα σχετικά άρθρα της Σύμβασης περί Προνομίων και Ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών. 4

Άρθρο 24

Η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητές της δυνάμει της Σύμβασης αυτής στα Κράτη-Μέρη και στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Άρθρο 25

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη.
2. Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση. Τα έγγραφα επικύρωσης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 26

Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για προσχώρηση από όλα τα Κράτη. Η προσχώρηση ενεργείται με την κατάθεση εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 27

1. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών του εικοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

4 / Απόφαση 22Α(Ι).

2. Για κάθε Κράτος που επικυρώνει ή προσχώρει στη Σύμβαση αυτή μετά από την κατάθεση του εικοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή μέρα μετά από την κατάθεση του οικείου αυτού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης της.

Άρθρο 28

1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αυτή, να δηλώσει ότι δεν αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 20.

2. Κράτος-Μέρος, το οποίο έχει προβεί σε επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλέσει την επιφύλαξη αυτή με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 29

1. Οποιοδήποτε Κράτος-Μέρος της Σύμβασης αυτής μπορεί να προτείνει τροποποίηση και να καταχωρήσει αυτή στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Ο Γενικός Γραμματέας έπειτα ανακοινώνει την προτεινόμενη τροποποίηση στα Κράτη-Μέρη με την παράκληση να του γνωστοποιήσουν κατά πόσο ευνοούν μια διάσκεψη Κρατών-Μερών για το σκοπό εξέτασης και ψήφισης της πρότασης. Σε περίπτωση που μέσα σε τέσσερις μήνες από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής το ένα τρίτο τουλάχιστο των Κρατών-Μερών ταχθεί υπέρ μιας τέτοιας διάσκεψης, ο Γενικός Γραμματέας συγκαλεί τη διάσκεψη κάτω από την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών. Κάθε τροποποίηση που υιοθετείται από την πλειονότητα των παρόντων και ψηφιζόντων στη διάσκεψη Κρατών-Μερών υποβάλλεται από το Γενικό Γραμματέα σ' όλα τα Κράτη-Μέρη για αποδοχή.

2. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού τίθεται σε ισχύ όταν τα δύο τρίτα των Κρατών-Μερών της Σύμβασης αυτής έχουν γνωστοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών ότι έχουν αποδεχθεί αυτήν σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές διαδικασίες τους.

3. Όταν τίθενται σε ισχύ τροποποιήσεις, αυτές δεσμεύουν εκείνα τα Κράτη-Μέρη που τις έχουν αποδεχθεί, τα υπόλοιπα Κράτη-Μέρη συνεχίζουν να δεσμεύονται από τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής και οποιωνδήποτε προγενεστέρων τροποποιήσεων τις οποίες έχουν αποδεχθεί.

Άρθρο 30

1. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών-Μερών, αναφορικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής που δεν μπορεί να λειοθετηθεί με διαπραγματεύσεις, υποβάλλεται σε διαιτησία κατόπιν αίτησης του ενός από αυτά. Αν μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία της αίτησης διαιτησίας τα Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν στην οργάνωση της διαιτησίας, ένα οποιοδήποτε από τα Μέρη αυτά μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο Δικαιοσύνης κατόπιν αίτησης σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

2. Κάθε Κράτος-Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αυτή, να δηλώσει ότι δεν θεωρεί ότι δεσμεύεται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού. Τα υπόλοιπα Κράτη-Μέρη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος-Μέρος που έχει προβεί σε τέτοια επιφύλαξη.

3. Κράτος-Μέρος, το οποίο έχει προβεί σε επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλέσει την επιφύλαξη αυτή με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 31

1. Κράτος-Μέρος μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή με γραπτή γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Η καταγγελία παράγει αποτέλεσμα ένα έτος μετά από την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

2. Η καταγγελία αυτή δεν συνεπάγεται απαλλαγή του Κράτους-Μέρους από τις υποχρεώσεις του δυνάμει της Σύμβασης αναφορικά με οποιαδήποτε ενέργεια ή παράλειψη που συμβαίνει πριν από την ημερομηνία στην οποία παράγει αποτέλεσμα ή καταγγελία, ούτε η καταγγελία αυτή επηρεάζει με οποιοδήποτε τρόπο τη συνεχιζόμενη εξέταση οποιουδήποτε θέματος που είναι ήδη υπό εξέταση από την Επιτροπή πριν από την ημερομηνία στην οποία παράγει αποτέλεσμα η καταγγελία.

3. Μετά από την ημερομηνία στην οποία παράγει αποτέλεσμα η καταγγελία Κράτους-Μέρους, η Επιτροπή δεν μπορεί να αρχίσει εξέταση οποιουδήποτε νέου θέματος αναφορικά με το Κράτος αυτό.

Άρθρο 32

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών πληροφορεί όλα τα κράτη-Μέλη των Ηνωμένων Εθνών και όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή τα εξής:

(α) Υπογραφή, επικύρωση και προσχωρήσεις δυνάμει των άρθρων 25 και 26·

(β) Την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής δυνάμει του άρθρου 27 και την ημερομηνία έναρξης ισχύος οποιωνδήποτε τροποποιήσεων δυνάμει του άρθρου 29·

(γ) Καταγγελίες δυνάμει του άρθρου 31.

Άρθρο 33

1. Η Σύμβαση αυτή, της οποίας το Αραβικό, Κινεζικό, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό, θέλει κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών διαβιβάζει πιστοποιημένα αντίγραφα της Σύμβασης αυτής σ' όλα τα Κράτη.